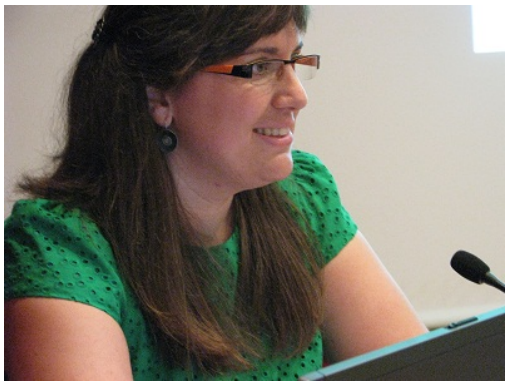
‘Cum laude’ per la tesi de Núria Romaní

Núria Romaní, que ha estat investigadora en formació de l’ICAC, ha obtingut la qualificació *cum laude* per a la seva tesi **“Carrers i serveis viaris a les ciutats romanes del *conventus Tarraconensis* (s. II aC-VI dC). Evolució i tècniques constructives”**. El treball el va defensar el dimecres 27 de juny de 2012 a l’ICAC. El Dr. Josep Guitart i Duran (UAB/ICAC) n’és el director.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Imatge de Núria Romaní defensant la tesi i d'ella mateixa amb el tribunal, format, d'esquerra a dreta, pels professors Manuel Bendala Galán (Universidad Autónoma de Madrid), Luisa Migliorati (Università degli Studi di Roma "La Sapienza"), i Joaquim Pera Isern (Universitat Autònoma de Barcelona).

El cardo minor *2 de Iesso (Guissona, Segarra)*

Resum de la tesi

El renovat interès de l'arqueologia clàssica per les vies urbanes de la ciutat antiga ha fet que els darrers any hagin superat el seu paper tradicional dins els estudis urbanístics com a

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

mera eina de reconstrucció de l'entramat viari, i que s'hagi explorat amb més profunditat la seva naturalesa d'espai construït i en constant transformació.

Fent-se ressò d'aquestes noves tendències, aquesta tesi analitza la construcció i l'evolució dels carrers i els serveis viaris de set ciutats romanes del conventus Tarraconensis: Emporiae, Iesso, Iluro, Baetulo, Barcino, Tarraco i Valentia, des del seu moment de fundació, entre el segle II aC i l'I dC fins a ben entrat el segle VI dC.

A partir de la informació de nombroses intervencions arqueològiques i notícies antigues, s'ha elaborat un primer apartat descriptiu. S'han identificat i definit un total de 84 trams viaris, base per a l'anàlisi individualitzada del conjunt de carrers de cadascuna de les set urbs. S'estudien diversos aspectes de la xarxa viària, com les amplades, els serveis viaris –clavegueram, xarxa de distribució d'aigua, mobiliari urbà– i el món ritual, fent èmfasi en les tècniques constructives.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

El cardo maximus *d'Empúries (esquerra) i la claveguera del* decumanus maximus *de Valentia, a la zona arqueològica de l'Almoina.*

El treball també compara i contrasta els resultats de cadascuna de les ciutats entre ells i amb d'altres casos dins el món romà, la qual cosa ha permès demostrar com una aproximació arqueològica acurada als carrers de la ciutat antiga pot enriquir enormement el seu coneixement, ja que, en definitiva, són una part essencial i indissociable de l'urbs: els seus eixos de comunicació interna i un dels grans escenaris de la vida pública.

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)